

Keleivis

Upsakimū Štatimai i Keleivis kaštoj po 2 Sgr. už kožnq, smulkeis Raštais išbrukawotq Cile. Gromatas reit šen atrašyti: **Border-Rossgarten** № 5.

Karaliaucziaus Broliams Pietuwiniškams Žinės parnešas.

№ 25.

Karaliaucziuje, 24. Junij.

1873.

3. Nedėlbienėje po šventosės Traicės.

Ewang. Luf. 15, 1—10. Grom. 1. Petr. 5, 6—11.

Diewo musū Išganytojo mielaširdingoji Griekininkū Meile.

Peršifkaityt: 2. Žmon. 11 ir 12 Persf.

Koks sušimilštq trivienas Diewas prieš bėdūšius prapūlancziūšius Griekininkus yra, tai musū taip menkay apgriebjancziioji Szirdis wos istengia tikėti, o tacziau mums Pons Diews toktai išliudyja wifokiu Budu, o jo Žodis senojo kaip ir naujojo Testamento yra pilnas šitū Liudymū. Wyriaušis Liudymas šitōs išmierojamōs Meilės yra tas, kad aukščiaušis Dangaus ir Žemės Wiešpats sawo wiengimūšijū Sūnu šū biednqji Swietq, beje i Smertī už mus dawe. Kaip šis jo Sunus, musū gerasis Ganytojis, sawo Aweles myl, tai jis pats parodo mums šendienišōdōs Ewangēlijōs Prilyginimūse apie prapūlancziūšę Awele bej apie prapūlancziūšę Graši. Kaip Ganytojis sawo prapūlancziūšēs Aweles ir kaip Moteris sawo prapūlancziūšē Grašio, taip o ir dar daug procingiaus ir širdincaus musū Ponas Jėzus musū jėško, mums i Prankultū be grimstant. Beje jis ir didziaušis Griekininkus ne tik priima, kad jie jam artinas kaip Pažyeušiw Napykantōs pilnoji Szirdis jam už Akū meta, bet jis ir kožnam Paklydušiam ir priegtam dar dastuy eit jam wis wien prišaudams: „Ne bėgt nū manes šalin, tu Biednasis prapūl.“ O kad Prapūlancziūšis wēl sugryšt, arba kad jis nors rastiš, wertis ir atgal gražintis dūdas: tay toktai Griekininkū Prieteliui didziaušis Dziaugsmas, beje toks didelis, kad ir wisas Dangus su jūmi drauge tur dziaugtis.

Alė šita Meile Diewo musū Išganytojo jau labay šena, beje ji iš Amžiw Amžiw buwūš ir pateks iki i Amžiw Amžiw. Sziam Sykiut ant Persifkaitymo priwelytūse senojo Testamento Persifrimūse mums Karalius Domydas po Akū statomas, kursai, norint tikras ir wienas Diewo Wyras budams ir Wyras pagal Diewo Szirdi, tacziau i sunkius ir išgaštungus Griekus

ipūles, taip, kad jis Wencziawonyštēs Peržengtoju ir Razbaininku pastajo. Jis buwo Urijošiaus Pacziōs, gražiojes Batšēbōs pamilēs ir su je Wencziawonyštē peržengēs. Bet je saw wisay per Pacziq gauti norēdams tay jis jōs Wyra Urijošiu Kare per Neprietelius nužawinti dawe. Pekla iš to dziaugēs ir jōs Larnai Dantis rodydami jūkēs: dabar tasai mums lyguš, o Welnias tikējos: Dabar ir tas man tur tekti; aš ant Diewo laimėjau. Alė Wiešpaties Szirdis liudėjo, o Diewo Waitai buwo Smutka papildyti. Domydo Psalmū Giesmēs, kurias jis buwo sawo Diewui giedojēs buwo nutilusios, jo Szaine buwo kaip mitte apmirusi. Jis jau buwo i Bedugni begrimštqš.

Alė štay! Beweit Metams prabēgus, tay Pono Diewo jėškancziioji Meile pradėjo ant sawo Mylimojo iššreikšti. Domydas turėjo tarp sawo Padanū Prietelē, kursai didey wiernōs Szirdies ir Pono Diewo Praraks buwo. Tq Wiešpats pas Domydq nušunte, jeib jis Žmigūšijū budintu ir Paklydušijū atgal gražintu. Tas Domydai pasafajo apie Bagocziū, kurs Warguziui Awele išplēšēs. Alė Kitū Rusidėjimus wis lengwiaus galima išpažinti ir prasudyti ne kaip jawūšius. Karalius šitame Abroze sawo paties Dawidala n'išpažindams, sušuko: „Kaip tikray Pons Diews gyws yra, tas Wyrs, kurs tai darēs, Smerties kaltas!“ Tai Natonas Diewo Wardan ištare tq Žodi: „Tu tas Wyras!“ o tas Žodis nū Pono Diewo pareidams troyjo Domydo Szirdi ir czion ismege kaip kofia aštri Strēla su Aršankēmis, kad jis tq išgauti ir nū tōs atšwalnyti ne galėjo ir pergaleras po Wiešpaties Rojū sušlupo. Jis toliaus nesigyne prieš Ponq Diewq ir ne bande sawo Griekus teisinti arba mažinti, bet iššpažino: „Aš susigriešijau prieš Ponq Diewq!“ O kaip jo Szirdis dabar Lūžba ir Gailesziū prisipilde ir koks baisus ir bjaurus jam pacziam jo Griekas pasirode, tai išliudyja mums šl masis Psalmas, kuri jis šitaj sawo Lūžboje iš Szirdies Dugno giest: „Diewe buf man malonus pagal sawo Mielaširdingūšē ir išgesyf mano Griekus pagal sawo didijū Susimilimq. Išpromyf manyje, Diewe, czystq Szirdi, ir dūf man

naujā tikrā Dwašē. Ne atneš manē nū sawo Weido, neygi atimē nū maušē sawo šwentajā Dwašē!"

Taip Diešpaties Malonēs pergālētāšs Grieķininkas meldzia ir deboja Susmilimo. Dgi to meldēs, tai jis ir gawo. Natonaš turējo jam apšakhti: „Tay Pons Diews ir atleido tawo Grieķus; tu ne mirš“, bet Domydo Szirdis Ašleidimā gawuši gērejas su n'iš-kalbama Pašigērimu, kaip jis ir pats gieš: „Geray tam, kuriam Peržengimai atleisti, kuriam Grieķai apdengti yra!“ Ps. 32, 1. „Čiaupūnk, mano Dušia, Pona Diewā ir kas manye yra, jo šwentaji Wardā! Jisai wišus tawo Grieķus atleid; ir gydo wišas tawo Ligas. Malonus ir mielāširdingās yra Ponas Diewas, kantrus ir didžio Susmilimo. Jis ne daro mums pagal mušū Grieķus, neygi užmoka mums pagal mušū Nušidėjimus. Kaip Tēwas ant Waitū susmilsta, taip ir susmilsta Pons Diews ant tū, kurie jo bijo.“ Ps. 103. Sztay, kokia šlowinga mušū Diewo Grieķininkus myšincioji Malone. Amen.

Mušū Ciecoriaus meilingašē Szirdi

pažinti mokina ir sekašs Rusdawimuls, kuri nefursai berlioniškis laikšas pasakojā:

Pirm kelerā Nedėliū gadijōs i sawo Ramus pargržtancziam, Kare priesz Francuzus didey suzierstam ir dabar Inwalytu pastojusiam Zalnieriu nū 24-tojo Pėstininkū Nagimento, kad jis per Berlynā keltanti turėjo. Czion budams jis geide, bent Kartā dar ir sawo karžygiškaji Ciecoriu norint iš Tolo pamatyti. Spėren eiti ne galėdams jis kone wilkie nnsiwilko Lepū Gasu iki Paminklo Abrozo Karaliaus Frydrisko Didžiojo ir czion, kaip pamokitas, taip ilgay stowėti bey laukti ketino, kol Ciecorus sawo Paloczinsje prie Lango pasirodysēs. Zalnierus ne ilgay laukti priwale; Ciecorus umay ji išwydēs jam prie Lango su Ranka pamojo, o Inwalhtis linksmay pakluso. Ale prie Wiliēs Žetgōs czion stowysis Martinišs bey Ramū Tarnai jam Reliā užkiriti ir Žejimā uždraude. Apšifukēs jis jau nūg Palioeziaus atstoti norėjo, tay iš Widaus greitay wiens Tarnas parėjo, kursai Zalnieru pas Ciecoru iwede. Žemēs Diešpats jisi pirmjaušty išklausiņėjo, kokiūšē Musiūšē ir kaip jis ironyts tapēs. Inwalhtis ant to atšliepe, kad jam toktai Musiūšē prie Upēs Loarēs nusistifus esant, kad jis po Fronyhtimo iki dabar Mieste Herford ant Žhgydymo buwēs, tame Tarpe ir dar šieip sunkioj' Ligoj' gulėjēs, nū tū bey tū Cieforiū gydyts tapēs, o dabar ant Kelio esās, i Pomariū Prowincā, i sawo Ramus, pargryžti. Ciecorus dabar jam liepe Mantelē atšdaryti ir gawo pamatyti, kad Inwalhto Krutine keleru Garbēs Ženklaiš pasšweista ir

kad jis jau Metūse 1864 bey 1866 priesz Denemariū, bey Dtreiki drauge karawēs buwo. Zalnierus turėj aš, Nagimenta, Batlijonā, Kumpanijē, kur jis šluzyjēs ir tarpjau ir Kamandierū Wardus pasakhti, o galiausey žinas wišus jo Zalnierytēs Popierus parodyti. Tus perō. žinėjēs prjenge Ciecorus prie sawo Kanturōs arbhei Raštincziōs, Ranka sėbdams iš tōs šā išėme ir tarpujū dwėjū Pirštū laikydams bey Kareiwjui rodydams tarbaki, „O kas tai?“ — „Ne žinau“, jis at šliepe.“ Jo k Ciecorus ji pamokidams sake: „Tas yra aukšinis P. Berningis, dwidėšimt Markiū Wercziōs. O jeib Tu Witurėti tybē to Piningo n'uzmirštumbei, aš Tam tajē šicziō bu užrašysiu.“ Taip sakeš iwynawo Ciecorus tū Musiūšē Stufi i du popieriniū Piningu, o potam dar i Stufelē p balto Popieriaus, ant kurio Žemēs Tēws pats sawu p Ranka užrašē: „6 Dor. 20 Sgr.“ Tomi jis dabar k guliukingaji Inwalhtā apdowanajo ir paleido. Atšō Sztōdams apšifuko Apdowanotaisis dar Syki, Udawimo šginj Zalnierytēs Popieriū melšdams bey primindams, ka fit jis be tājū jut walnōs arba dyfōs Kelonēs ant Gelsē K kelio igyti ne galėjēs. Ant to jam Ciecorus atšakē tū „Tawo Popieriū aš priwalau ir turiu tus pasakšyōs Tu jut tik 16 Doreliū bey 20 Sgr. Inwalhtū Tralās tamento arba Pangšijono te gauni, tas tur tapti pōšto didintas. Aš ir rupyšiu, kad Tu walnay keliams n galėš, tiktay maldokis ten.“ — Su Dekawojimo pilnē Szirdzia bey Atimis, iš kuriū didis Džiaugšmas kaotin bėjo, išėjo Karewis nūg sawo Ciecoriaus. Lauke jam tūjans apšpeite Pulks Žmoniū, patirti norincziājū, kono jam Paloczijūe tifos. Tiems jis wis tik labay trium, d pay te atšliepe, ale prie Wišū prisipryrēs klausiņēto dams, kur czion arti Langinišs gwenas. Kaip jastai toktai perodyts tape, tay jis pašifake, kad jis tū Ženklaš ant kurio Ciecorus Wertybē jam dowanotojo Piningšio užrašēs buwo, po Stiklu bey i Rymus dēri ir taltyd Ramūn puršigabenti norys. — Prie Langiniško jū nū sawo Starbā, butent anū Ženkla, Atimis ganyte gat jam ir ne dawēs iskalbėti, po Walandōs pareiti ir gatō waji Darbā atšimti, bet jis su Kantrumu taip ilgay welaufē, kol Rymai gatawi buwo, o tame Tarpe wis irb Sufikalbėjimā su „sawo Ciecorumi“ gruntingay bēti? linksmay išpasakajo. — w —

Kas iš aštraus Babaudimo už Bybeliū Sta-
tymā sekēs.

Refursai nobažnas Wyēs sawo Tėwistėj, butenano Ungarū Žemėj, Bybeliū bey naudingū Raštū Apneštie toju arba Špplatintoju yra pastojēs ir tokiu Budry Diewo Karalyštei bey sawo Diešpacziui šluzyti apšiemēs š Tasai Aprašyme sawo Gwasties Begio taipo pasakojā wo

„Kadangi mano Gimdytojai didei wargingi buwo, aš, kaip tikt pagalėdams, turėjau Bėmenimi pa-
 byjies ir musū Kiemo Ufuiintū Gywūlius ganyti. Tas
 tarymas man labay sunkus pastojau ir powisam ne
 pero. Kaip aš didesniu pastojau, pradėjo mano Gim-
 arbei manę ir i Szuilę leisti, o tai buwo mano
 tarugimas. Stropjey besimokindams aš weikiey i
 tarabaki, ant pirmūjū Wietū, pasodintas tapjau. Musū
 o karilikifkafis Kunigs, kursai kartais musū Szuilę
 Berweizdėjimo aplankydawo, meilingay ant manęs
 Witurėti ir padaboti pradėjo. Aš tūczyēs kofiu 12 Metū
 czio buwau; Kunigs manę sawo Klapczufku padare
 kufawierjyo man feletą mažū Atlikimū Baznyczioje.
 ukell po to jis manę i sawo Butą priėme, aš jo
 sawu pastojau ir jam wisur paslužyti turėjau. Prie
 abawo kasdienifkū Atlikimū priklaufe ir Iščyzyjimas
 tto Sztabėrawimo Stubōs bey Numalymō Dufkiū nūg
 o ginyczyōs. Wienam Rytmeryje, Mazymą ankszciaus
 ka fitais Sykieis sawo ši Darbą atsilikēs, aš dide-
 Helis Knygas apdywydams pasilikau be stowys. Tay
 saka tūjū wyacziey wienos i Afis ipūle, ant kuriū Nu-
 ifkyōs aukfinieis žibanczieis žodzieis rasytas is Uz-
 tralas „Biblia“ (tai esti: Knygos) „šwentojū
 pōstio“ stowėjo. Išweizdėjimą tū Knygū iš Wi-
 tautis matyti ir patirti geizdams, kas tokiose „šwen-
 tūle Knygo se“ parasyta ēsant, aš jas pamazū ir
 kalotingay nūg Lentynōs nusiemēs atšwieriau ir kone
 e im Gale patropyjau tą Uzrasą „Apreiškimas“.
 tano Norėjimas, kofiods norint Naujynōs iš czia pa-
 um, dabar dar didyn ējo. Ant wienōs Laifko Pusēs
 inē kaicziau apie nekuri didelē Miestą su didelieis
 jafstais Murais bey dwylifa Wartū, o Miestas buwo
 afklay aukfinis, Wartai iš Berlū, o Gasai iš czysto
 ingfio lyg iš peršpindinczio Stiflo taisyti. Toktai
 taltydams aš Wislaw aplink sawę užmiršēs ir Wislysa
 jū nūgrimzēs buwau, tay mano Pōns manę užlenke
 gawo Suphimu išgandino. „Tu Renaudeli!“ ju-
 ato Kunigs man per Afis istikdams. „Tū niekam
 lgawertafis“ jis atkartojo, mano Galwēle atkartotinay
 wifirbdams, „kas taw pawelyjo Pōsi i mano Knygas
 bēli? Nešwanfey manę išbarēs ir pafoznyjēs Kunigs
 n tas Knygas staigiey iš Rankū išpleše, bet potam
 išgulde, kad tos Bybelēs ir labay kaštaunos bey
 entos Knygos, pilnos swarbjū giliū Daiktū ēsanczios,
 tift aukštay mofytiems žmoniems, tokiems, kofs ir
 patš ēsas, te pritinkanczios. — Dwidešimt Metū
 lians, butent Mete 1859, aš buwau apšwedēs, o
 tano Ušwēne, ewangelifka Moterele, sawo Pastową
 ebole musū turėjo. Wienoj Dienoj aš feletą senū
 udryneliū, kuriose bile kofie Popierei bey senos Kny-
 gēs sukimtyōs gulėjo, istuštinau, o prie to Darbo ir
 owo Pypfi rufyti norėdams aš iš wienū senū Knygū

feletą Laifkū išplešiau, iš tūjū Popierufus Pypfio
 Užsidegimui pasitaisyti apšimdas. Prie tokio Pasdar-
 bojimo užtropyjo manę mano Ušwēne. „At tu wif-
 tafis Wyre“ ji staigiey pripūlusi susūfo, „iš Tiesōs,
 tu jut mano Bybeles suplēžiei!“ — „Lawo Bybeles!“
 aš atsiliepjau, wargiey bus Tiesa, kad Tu Bybeles
 turėtumbei; tos jut labay brangios Knygos yra, furias
 priegtam tokiems prastiems žmoniems, kaip mes ēsam,
 powisam ne Wale apturėti.“ — At mes isfiosliey dar
 niekados apie Bybeles ne buwom kalbėje, o dabar iš-
 gulde man mano Ušwēne, kad Ewangelifkūjū Rožnas
 sawo Bybeles turys ir Rožnam Wale toje skaityti, o
 tift Katilikams toktai daryti uždrausta ēsant.

Toktai jei iškalbėjus aš atsafiau: „Motyn“, jeygu
 Tu Bybeles, powisam tikras Bybeles turi, tay aš Law
 galū sakyti, kad toje ir Knygos Apreiškimo tur ran-
 damos buti.“ O dabar aš jei papafatojau, kas man
 Gziese mano Kudifystēs dėl Bybeliū skaitymo Namūje
 ano Kunigo nusidawus buwo.

„Beje, beje“, atfate mano Ušwēne ir po Wa-
 landėliōs Iščyjojimo atfleide man Knygas Apreiškimo.
 Nusieczydydams ir didei paūdžiaugdams aš ne po
 Slgo ir tikray wēl atradau tus žodžius, furius aš
 tofart' Wailu budams skaitēs, o tomi Blegōs užfi-
 pelnēs buwau. Dabar aš tas Knygas kaip kofē wy-
 tifką Starbą driutay sawo Glebyje laifiau. Jos rods
 labay sudrifkufios buwo, o stofojancziū Laifkū niekur
 ne buwo rasti. Bet tomi, ką aš czion skaicziau bey
 ką mano Ušwēne man dar kalbėjo, priraginis, aš tar-
 dinti pradėjau, fur naujos czielos Bybeles gaunamos
 ēsanczios. Engelifkajei Bybeliū Išplatimimo Drau-
 gyfiei aš turū uždekawoti, kad man Igyjimas tū
 šwentūjū Knygū labay weikiey pasijefe. O dabar aš
 jas iš wieno Lydžiaus, kiek tift priedams, du Kartū
 perškaicziau. Aš dar geray primenu, kad man be
 skaitant mano Bati bey jōs Motyna dėl manēs pasi-
 rupinti ir neperstojanti mano skaitymą pabarti pra-
 dėjo, mislydamos, kad tos Knygos ant Galo man ir
 Galwą powisam apšufenczios ir Dumas sumafyfen-
 czios. Aš atsiliepjau: „Miela Motyna, Tu esi ewan-
 gelifka Kriščzionka ir man saktei, kad tai Diemo žodis
 yra, kuri Tu jau ir Szuilėj skaityti gawai; jey tai
 Tiesa, tay ir man Iščadōs ney jofiods ne gal nusidoti.“

Toliaus be skaitant wis daugians mano Szirdis
 žodžiui priškreipe, o aš meloziau Pōną Diemą, kad
 jis man sutektu geriaus išmanyti, ką aš skaicziau. —
 Wienoj Dienoj, 42traji Pšalma man be skaitant, tie
 žodžiei: „Mano Dufia trokfsta Diemo, gwywojo Diemo“
 manę su Baime bey Džiangsimu taip labay pripilbe,
 kad aš i Lawtą išbēgti bey ant žemēs paršimefii
 turėjau ir su sawo Diemu komoti pradėjau, kaip fitą
 Kart' Jokubas. Griekū Ašleidimo aš prašiau ir Diemo

Malonės bey Pakajaus dėl Pelnymo Jėzaus Kristaus. Be klupojant wišas mano Kuns prakaitamo, o kaip aš atšikėliau, tay mano Szirdis lengwa pastojusi buwo ney Plunkfma. Manyje toks dywins Peršimainymas nušdawęs buwo, kuri aprašyti aš ir šendien dar n'istengiu ir ne tikios. Už jaučiausi lyg iš Naujo atgimęs, mano Szirdis pilna buwo Džiaugimo Kristauje Jėzuje, kursai dabar iš Tiesos man mano Malonės pilnūju Išganytoju buwo pastojęs.

Mūg ands Dienos man ney jokios kitos Knygos n'iera mylimesnos bey mano Szirdžiei brangesnos buwušios už Bybeles, o aš per aukštą Garbę prifirokūju, kad aš Szlužmoje engeliskos Bybelių Draugystės šlowėdams ir jōs Išnešotoju budams, už Išplatinimą Diewo Žodžio sawo Tėwiškėj, butent Ungarū Žemėj, pasiprocowoti galiu." †

Wisotia Zinia.

— Musū Wieszpatš Ciecorius yra ligustas, o todėl jis ir ar wišay ne, arba rasi daug wėliaus i Wyno Miestą ant Swieto Turgaus feliaus, ne kaip iš Birno ketinės. Bet to Wietoj nor musū Wieszpatiene Ciecoriene Augusta šiose Dienoje ten apsilankyti. Wieszpatš Ciecorius dabar laikos sawo Pilyje Babelsberg, ne toli nū Putsdamo Miesto gulincioje, ir ne po ilgo nukeliaus i Miesteli Gms ne toli nū Reino Upės gulintiji ant Wartosimo Sweikatos Wandens, fur dabar ir Musū Ciecorius Aleksanderis iš Wyno Miesto atšojęs budams laikos. Musū Ciecoriene yra šiose Nedėlese wišą Italiją perkeliawusi, o Kymo Mieste taip prie Karaliaus Wiktora Emanuelio kaip ir prie Popiežiaus apsilankiusi. Bet dabar ji jau yra Wokietijoj Wirtembergio wyriausiam Mieste Stuttgart, o iš czion ji keta taipjau i Miesteli Gms nukeliauti ir czion su sawo aukštūju Patimi susieiti. Musū Kronprincas keliauja dabar per Wokietiją aplinkuy Waiskū Peržiurėjimus laikydams. Pagal pastutinę Zinią jis buwo Frankfurto Mieste šale Maino Upės gulincziame.

— Apie musū mielūsius Pietuwiniņus Brosius, Gintaro Zwejotojus Kieme Brūsterort per Seitungas didey ne gražus Daistai pasafojami. Sakoma, kad jie labay gerą Algą pelno. Kad ant Juriū Dugno dirbama, tay jie gaun 1 Drl., o kad czion ne galima dirbti, 15 Sgr. ant Dienos. O felintasis iš jū, kursai su sawo Welnu išmintingay apšieiti ir cziedyti išmofęs, tas jau geroka Zopostėli susidėjęs. Ale jiems

to wiš dar ne buwo gana. Jie norėjo daugiaus Wiendos šwendos Dienos Wakare jū kokie 150 Dirschkeim Karcziamoj susirinko, o Brangwyno gėrė jie pirmajus ant Karcziauninko pagawo Kerštą išleisti, kadangi jis numanydams, kas czient, buwo Bora Zandarū ant Dawado Laikymo wadines. Ale Karcziauninks kaip ir Zandarai turėjo traukti, o Duktantieje sumužo ir sutriuškino Karcininko Namūse ką tikt galėjo. Taip tas Maistšas dėjęs špletės toliaus. Tacziau Puliceijes Uredis buwo per Telegrafą iš ten i Karaliauczių Zinią leidė ir zalnieriskos Bagalbos išsiprašė, o ta ir czia buwo, ir tūjau Pakajū padare. Dabar Szalhy wėl wišas tyka. Gintaro Išfototeji sawo Darbą kaip pirm to, o ir nusistieje Zalhyra pagal didžiausią Dalį wėl i Karaliauczių sugawę. Ale wiens Afficiers su 30 Wyrais ten. lito, Maistštininkai gaus Korawonės per Brową, padarytgę Iškadą, kuri ant Tuktant Doreliū paranti, užmofti.

Preke Karaliaucziuje 21. Juniju.

Ant Turgaus Jawū mentay pareit. Kwiecziei 100 Sgr. Rugiei 59—66 Sgr. Wiekieji, dib., 45—52 Wiekieji, maž., 43—45 Sgr. Awijos 28—32 Sgr. niei, rain., 60—65 Sgr. Žirniei, balt., 55—58 Sgr. putes 25—30 Sgr. Szienis 25—35 Sgr. Sziaubai 25—27½ Sgr. Unta. Swiektas 8—10 Sgr. Swarą. Kiaušieji 6—7 Sgr. Mandelis.

Apšafymai.

Sawo Barbawimo Wietą perkeisti turėdams apšiu priverstas, iki Rudens sawo Kroma už koiną tikt kiel imtingą Prekį istuktinti, ir todėl prašau daug Apšilankoj

Albert Girod, Rusnėje

lyg taipojau aš ir meldžiu weikaus Atšilyginimo manęs šlowincziū Stolu.

Priminimas.

Jau wėl Metū Bertainis baigias, o todėl jau wėl reikės Kelewi iš Naujo ant Putū apšitel Meldžiu, kad ney wiens tūmi ne gaishtu. Nėsa kas Bertaini Metū nusidūda, kad gerokš Skaitlius teliū su sawo Apštelawimais pašiwelūja ir todėl mujū Numeriū šwiežaus Metū Bertainio ne gal Nėsa Drukorius wiš kas Syki tikt tiek Laikū išfawoj, kiel apštelūta ir po tū Išdrukawojimo sustūjus Bukštawū Kwarmus išardo. Bet tūšius Bora šwiežiū Apštelawimū iš Naujo sustatyti ir Naujo drukawoti, tai per daug Kaštū padarytu.